

העברת הצריפים מ"השכונה" שליד ה"בית הגדול" למגרשים בכפר

העברת הצריפים למגרשים שבכפר החלה בתאריך יא' ניסן תרצ"ג - 7.4.1933. כידוע לכל (ויש תמונות המעידות על כך), הועברו הצריפים בשלמותם, כשהם מוסעים על מרכב בעל גלגלים, ונגררים על ידי טרקטור זחל. השאלה שעמדה בפנינו היתה כיצד הועלו הצריפים על המרכב ללא מנופים וכלים הידראולים. אברהם שביט הסביר לי את פרטי הטכניקה כפי שהוא זוכר מילדותו. כידוע בראש צוות ההעברה עמד חבר הכפר דן וורוביוב (אנקורי) שרכש נסיון בנושא כשעבד בהעברת הצריפים בכפר-יחזקאל בניהולו של בנימין קיפניס, חבר כפר יחזקאל. המרכב היה עשוי משני צינורות ארוכים ועבים בקוטר של חמישה או שישה צול וצינור נוסף קצר יותר, משלושה סרנים עם גלגלים של עגלות (גלגלי עץ בעלי חישוקי ברזל) וכן שרשרות לקשירה, חבלים וכו'. בקלטת של החבר יצחק גוזנר מסופר כי הצריפים הקטנים הועברו בעזרת שני סרנים בלבד אחד מלפני הצריף ואחד מאחורי הצריף.

חפרו תחת הצריף שעמד על יסוד מבלוקים והוציאו שני בלוקים מלפנים ושניים מאחור. דרך הפתחים הללו הכניסו את שני צינורות האורך שבלטו כמטר וחצי משני צידי הצריף. בחלק הקדמי של הצריף היו הצינורות קרובים זה לזה במרחק של מטר בערך וזאת על מנת שיוכלו להתחבר לציר (סרן) הקדמי שפורק מעגלה. מאחור היה המרחק של הצינורות גדול, וכל אחד מהם בנפרד התחבר לסרן אחורי עם גלגלים. חפרו באדמה תעלות משופעות לתוכן הוכנסו הגלגלים וקשרו את הצנורות בשרשרות מתחת לסרנים. חפרו תחת היסוד והוציאו את כל הבלוקים, והצריף נשאר יושב על מרכב הצינורות. מאחור קשרו את צנור הרוחב ששמר על המרחק בין שני הסרנים שלא יתרחקו או יתקרבו זה לזה וגם תמך בצריף.

הטרקטור גרר את המרכב, הגלגלים יצאו מהתעלות המשופעות והצריף התרומם מעל הקרקע. כמובן שקשרו את הצריף למרכב בעזרת חבלים ושרשרות על מנת שלא יפול ממנו במהלך הנסיעה.

כשהגיעו למגרש המיועד הכינו מראש יסוד מבלוקים במידות הצריף ובו שני פתחים מלפנים ומאחור למעבר הטרקטור. הכניסו את הצריף מעל היסוד, חפרו תחת הגלגלים והצריף "התיישב" על היסוד. התירו את השרשרות, משכו החוצה את הצינורות, אספו את כל הציוד והחזירוהו ל"שכונה" להעברת צריף נוסף ביום המחרת. העברת הצריפים החלה ב-יא' ניסן תרצ"ג 7.4.1933. בכל יום העבירו צריף אחד והעברת שמונים הצריפים ארכה כשלושה חודשים.

כתב: גדעון חרובי

ערכה: שרי גלבוע